

MARKA EVANĢĒLIJS

15:1-16:20

15. nodaļa

1 Un tūlīt rīta agrumā augstie priesteri ar vecajiem un rakstu mācītājiem un visa augstā tiesa taisīja spriedumu un, sasējuši Jēzu, lika To aizvest un nodeva Viņu Pilātam. 2 Un Pilāts Viņam jautāja: "Vai Tu esi Jūdu ķēniņš?" Un Viņš atbildēdams tam saka: "Tu to saki." 3 Un augstie priesteri Viņu smagi apsūdzēja. 4 Bet Pilāts Viņam atkal vaicāja: "Vai Tu nekā neatbildi? Redzi, cik smagi tie Tevi apsūdz!" 5 Bet Jēzus neatbildēja vairāk nekā, tā ka Pilāts brīnījās. 6 Bet uz svētkiem tas viņiem mēdza atlaist vienu cietumnieku, kuru tie prasīja. 7 Bet tur bija kāds, vārdā Baraba, sagūstīts ar dumpiniekiem, kas dumpī bija izdarījuši slepkavību. 8 Un ļaudis, augšā sanākuši, sāka prasīt, lai tiem tā darītu, kā parasts. 9 Bet Pilāts tiem atbildēja un sacīja: "Vai jūs gribat, ka es jums atlaižu Jūdu ķēniņu?" 10 Jo viņš zināja, ka augstie priesteri To bija nodevuši aiz skaudības. 11 Bet augstie priesteri sakūdīja ļaudis, lai labāk tiem atlaistu Barabu. 12 Bet Pilāts atkal griezās pie tiem un sacīja: "Ko tad lai daru ar To, ko jūs saucat par Jūdu ķēniņu?" 13 Bet tie atkal brēca: "Sit Viņu krustā!" 14 Bet Pilāts tiem sacīja: "Ko tad Viņš ļaunu darījis?" Bet tie vēl vairāk brēca: "Sit Viņu krustā!" 15 Bet Pilāts, gribēdams ļaudīm iztapt, tiem atlaida Barabu un Jēzu lika šaut un nodeva, lai sistu krustā. 16 Bet karavīri Viņu noveda pilī, tas ir, pārvaldnieka namā, un sasauca visu pulku. 17 Un tie Viņam apvelk purpura apmetni un, nopinuši ērkšķu vainagu, lika Viņam to galvā. 18 un sāka Viņu sveicināt: "Sveiks, Jūdu ķēniņ!" 19 Un sita Viņam pa galvu ar niedri, un Viņu apspļaudīja, un ceļus locīja un Viņu pielūdza. 20 Un, kad tie Viņu bija apsmējuši, tad Viņam novilka purpura apmetni un Viņam apvilka Viņa paša drēbes, un Viņu aizveda, lai sistu krustā. 21 Un tie piespieda kādu, kas, no lauka nākdams, garām gāja, Sīmani no Kirēnas, Aleksandra un Rufa tēvu, lai tas nestu Viņa krustu. 22 Un tie Viņu noveda Golgatā, kas tiek tulkots: pieres vieta. 23 Un Viņam deva dzert vīnu, sajauktu ar mirrēm, bet Viņš to nepieņēma. 24 Un tie Viņu sita krustā un izdalīja savā starpā Viņa drēbes, mezdami kauliņus par tām, ko kurš dabūtu. 25 Un tā bija trešā stunda, kad Viņu sita krustā. 26 Un bija likts uzraksts Viņa vainas apzīmēšanai: JŪDU ĶĒNIŅŠ. 27 Un līdz ar Viņu sita krustā divi slepkavas, vienu Viņam pa labo, otru pa kreiso roku. 28 Un raksti ir piepildīti, kas saka: "Viņš tika ļaundariem pielīdzināts." 29 Un tie, kas gāja garām, Viņu zaimoja, kratīja galvas un sacīja: "Redzi, Tempļa noplēšēj un uztaisītāj trijās dienās, 30 palīdzies pats Sev un kāp no krusta zemē." 31 Tāpat arī augstie priesteri ar rakstu mācītājiem Viņu apsmēja un sacīja: "Citus Viņš ir pestījis un Sevi pašu Viņš nevar pestīt. 32 Lai nu Kristus, Israēla ķēniņš, no krusta nokāpj, ka mēs redzam un ticam." Un arī tie, kas līdz ar Viņu bija krustā sisti, Viņu zaimoja. 33 Un ap sesto stundu palika tumšs pār visu zemi līdz devītai stundai. 34 Un ap devīto stundu Jēzus stiprā balsī brēca, saukdams: "Eloī, Eloī, lamā zabahtani?" Tas ir tulkots: "Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis?" 35 Un daži no tiem, kas tur klāt stāvēja, to dzirdēdami, sacīja: "Redzi, Viņš sauc Ēliju." 36 Bet viens aizskrēja, pildīja sūkli ar etiķi un to lika uz niedri, un deva Viņam dzert, sacīdams: "Pagaidiet, redzēsim, vai Ēlija nāks un Viņu noņems." 37 Bet Jēzus stiprā balsī iekliedzās un nomira. 38 Un priekšgars Tempļi pārplīsa divos gabalos no augšas līdz zemei. 39 Bet virsnieks, kas tur klāt stāvēja Viņam pretī, redzēdams, ka Viņš tādā veidā bija miris, sacīja: "Patiesi, šis cilvēks bija Dieva Dēls." 40 Un tur bija arī sievas, kas no tālienes skatījās; starp tām bija Marija Magdalēna un Marija, Jēkaba jaunākā un Jāzepa māte, un Salome. 41 Tās, kad Viņš bija Galilejā, Viņam bija gājušas pakaļ un Viņam kalpojušas un daudz citas, kas līdz ar Viņu bija nākušas uz Jeruzālemi. 42 Kad jau vakars metās un tā kā bija sataisāmā diena, tas ir, sabata priekšvakars, 43 Jāzeps no Arimatijas, cienīts runas kungs, kas pats arīdzan gaidīja Dieva valstību, iegāja droši pie Pilāta un izlūdās Jēzus miesas. 44 Bet Pilāts brīnījās, ka Viņš jau bija nomiris, un, virsnieku aicinājies, tam jautāja, vai jau ilgi, kamēr Viņš miris? 45 Un, to no virsnieka dabūjis zināt, viņš atvēlēja Jāzepam Jēzus miesas. 46 Un tas, nopircis smalku audeklu, Jēzu noņēma un ietina tai audeklā un ielika Viņu kapā, kas klintī bija izcirsts, un akmeni pievēla pie kapa durvīm. 47 Bet Marija Magdalēna un Marija, Jozēta māte, skatījās, kur Viņš tapa nolikts.

